

FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK
41(I.)B.1520/2013/18.

A Fővárosi Törvényszék Budapesten, a 2013. november 06. és november 19. napján megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t :

A./

I.rendű vádlott nevr. alezredes I. r. vádlott

(aki magyar állampolgár)

b ú n ö s :

1./ vesztegetést állítva elkövetett hivatali befolyással üzérkedés büntetében (a 2012. évi C. törvény szerinti 299.§ (2) bekezdés *a*) pont),

2./ 2 rb. hivatali befolyással üzérkedés büntetében (a 2012. évi C. törvény szerinti Btk. 299.§ (1) bekezdés),

ezért – halmazati büntetésül –

2 (kettő) évi börtönbüntetésre és lefokozásra

í t é l i .

II.rendű vádlott nevr. őrmester II. r. vádlott

(aki magyar állampolgár),

III.rendű vádlott nevr. zászlós III. r. vádlott

(aki magyar állampolgár) és

IV.rendű vádlott nevévadlott

(aki magyar állampolgár)

b ű n ö s :

kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntetében (a 2012. évi C. törvény szerinti Btk. 293.§ (2) bekezdés)

ezért őket – külön-külön –

1 (egy) évi börtönbüntetésre

í t é l i .

V.rendű vádlott nevezádlott

(aki magyar állampolgár)

b ű n ö s :

1./ kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntetében (a 2012. évi C. törvény szerinti Btk. 293.§ (2) bekezdés)

2./ hivatali befolyással üzérkedés büntetében (a 2012. évi C. törvény szerinti Btk. 299.§ (1) bekezdés)

ezért – halmazati büntetésül –

1 (egy) évi és 4 (négy) hónapi börtönbüntetésre

í t é l i .

VI.rendű vádlott neve vádlott

(aki magyar állampolgár)

b ű n ö s :

2 rb. hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében (a 2012. évi C. törvény szerinti Btk. 294.§ (1) bekezdés),

ezért – halmazati büntetésül –

1 (egy) évi és 6 (hat) hónapi börtönbüntetésre

í t é l i .

VII.rendű vádlott nevévadlott

(aki magyar állampolgár)

b ú n ö s :

kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntetében (a 2012. évi C. törvény szerinti Btk. 293.§ (2) bekezdés)

ezért

1 (egy) évi börtönbüntetésre

í t é l i .

A szabadságvesztés végrehajtását az I. r. és a VI. r. vádlottak vonatkozásában **3-3 (három-három) évi**, míg a II. r., III. r., IV. r., V. r. és VII. r. vádlottak vonatkozásában **2-2 (kettő-kettő) évi** próbaidőre

f e l f ü g g e s z t i .

A szabadságvesztés végrehajtása esetén a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja valamennyi vádlott vonatkozásában a büntetés kétharmad részének, de legkevesebb három hónapnak a kitöltését követő nap.

B./

Ellenben

II.rendű vádlott nevé. őrmester II. r. vádlottat

(aki magyar állampolgár)

az ellene 2 rb. kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntette (a 2012. évi C. törvény szerinti Btk. 293.§ (2) bekezdés) miatt emelt vád alól

f e l m e n t i .

I n d o k o l á s

A./

A bíróság a tárgyaláson lefolytatott bizonyítási eljárás adatai alapján a következő tényállást állapította meg:

I.rendű vádlott nevez. alezredes I. r. vádlott katonai és rendőrtiszti főiskolai végzettséggel rendelkezik. 1988. július 01-től teljesít hivatásos rendőri szolgálatot, a vádbeli időben a Készenléti Rendőrség ... állományában, jelenleg a Terrorelhárítási Központ ... Főosztály ... Osztály állományában kiemelt fő...ként. Szolgálati feladatait jó szinten látja el, dicsérve számtalan esetben, fenytve nem volt. Havi nettó illetménye 350.000 Ft, valamint havi 30.000 Ft családi pótlékban és havi 23.000 Ft özvegyi nyugdíjban részesül. Özvegy, két kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik. Rendelkezik egy 300.000 Ft értékű személygépkocsival, és egy 7 millió Ft értékű családi ház tulajdonjogával. Büntetlen előéletű.

II.rendű vádlott nevez. őrmester II. r. vádlott szakközépiskolai érettségivel, valamint finommechanikai műszerész és automatizálási technikus végzettséggel rendelkezik. 2009. augusztus 16-tól teljesít hivatásos rendőri szolgálatot a Készenléti Rendőrség állományában ... beosztásban. Szolgálati feladatait megfelelő szinten látja el, dicsérve, fenytve nem volt. Havi nettó illetménye 150.000 Ft. Nőtlen, más személy eltartásáról nem kell gondoskodnia. Rendelkezik egy 6,6 millió Ft értékű lakás 1/2 részével, valamint egy 600.000 Ft értékű motorkerékpárral. Havi 12.000 Ft lakáshitelt törleszt. Büntetlen előéletű.

III.rendű vádlott nevez. zászlós III. r. vádlott gimnáziumi érettségivel, rendőr szakközépiskolai végzettséggel, valamint szobafestő-mázoló-tapétázó és személyi edző szakképzettséggel rendelkezik. 2003. július 06-tól teljesít hivatásos rendőri szolgálatot, a vádbeli időben a rendőrség, jelenleg a Terrorelhárítási Központ állományában, mint Szolgálati feladatait jó szinten látja el, dicsérve számtalan esetben, fenytve nem volt. Havi nettó illetménye 240.000 Ft. Nőtlen, de élettársi kapcsolatban él, más személy eltartásáról nem kell gondoskodnia. Rendelkezik egy 5 millió Ft értékű lakás tulajdonjogával. Büntetlen előéletű.

IV.rendű vádlott nevez. vádlott gimnáziumi érettségivel és esztergályos szakképzettséggel rendelkezik. 1994. augusztus 16. óta a Készenléti Rendőrségen dolgozik ...ként. Havi nettó illetménye 116.000 Ft. Nőtlen, egy kiskorú gyermek után havi 25.000 Ft tartásdíjat fizet. Rendelkezik egy 250.000 Ft értékű személygépkocsival. Büntetlen előéletű.

V.rendű vádlott nevez. vádlott szakközépiskolai érettségivel és gépjármű technikus végzettséggel rendelkezik. 2000. augusztus és 2012. március között dolgozott a Készenléti Rendőrségen. Jelenleg a települési ... cégnél összeszerelő operátor. Havi nettó jövedelme 200.000 Ft. Nős, két gyermek részbeni eltartásáról gondoskodik. Felesége GYED-en van, havi nettó jövedelme 80.000 Ft. A vádlott rendelkezik egy 10 millió Ft értékű társasházi lakás 1/2 részével, havi 55.000 Ft lakáshitelt törleszt. Rendelkezik továbbá egy 400.000 Ft értékű személygépkocsival. Büntetlen előéletű.

VI.rendű vádlott nevez. vádlott gimnáziumi érettségivel és közrendvédelmi rendőr szakképzettséggel rendelkezik. A BRFK ... Főosztályon dolgozik ügyintéző beosztásban, de 2010 szeptembere óta folyamatosan GYED-en, illetve GYES-en van, jelenleg 8 hónapos terhes harmadik gyermekével. Havi nettó jövedelme 76.600 Ft. Férjezett, két kiskorú gyermek részbeni eltartásáról gondoskodik. Férje szerződéses katona, havi nettó jövedelme 130.000 Ft. A vádlott vagyontalan. Büntetlen előéletű.

VII.rendű vádlott nevévádlott jogi egyetemi végzettséggel rendelkezik. A **cégnév1.** ügyvezetője, havi nettó jövedelme 140.000 Ft. Nőtlen, de élettársi kapcsolatban él. Két kiskorú gyermek részbeni eltartásáról gondoskodik, a kisebbik fogyatékkal élő. Élettársa havi nettó jövedelme 70.000 Ft. A vádlott rendelkezik egy 40 millió Ft értékű családi ház tulajdonjogával, és egy 2 millió Ft értékű személygépkocsival. Büntetlen előéletű.

* * *

A vádbeli időszakban I.rendű vádlott nevé. alezredes I. r. vádlott a Készenléti Rendőrség ... állományába tartozott. Jó kapcsolatot alakított ki a BRFK ... Főosztályon dolgozó **VI.rendű vádlott neve.** vádlottal.

A VI. r. vádlott feladatkörébe tartozott többek között az ún. objektív felelősség körében a gyorsajtást elkövetők ügyében a bizonyítékként szolgáló fénykép- vagy videofelvételek alapján a felvételek minősítése, valamint az elsőfokú közigazgatási határozat meghozatala.

A Készenléti Rendőrségnél az I. r. vádlott kollégája volt II.rendű vádlott nevé. őrmester II. r., **IV.rendű vádlott neve** és **V.rendű vádlott neve** vádlott, majd a Terrorelhárítási Központhoz kerülésekor kollégája lett III.rendű vádlott nevé. zászlós III. r. vádlott is.

Az V. r. vádlott felesége **VII.rendű vádlott neve** vádlott alkalmazottja.

Az I. r. vádlott környezetében ismert volt, hogy gyorsajtással kapcsolatos szabálysértéseket rendőri kapcsolatai révén ellenszolgáltatás fejében el tud intézni oly módon, hogy az elkövető a felelősségre vonás alól mentesüljön. E célból a vádbeli időszakban több alkalommal a VI. r. vádlottat kereste meg, aki szintén ellenszolgáltatás fejében, kötelességét megszegve ígéretet tett arra, hogy utána néz a gyorsajtásos ügyeknek és azokat befolyásolja oly módon, hogy az érintett gépjárművezetők illetve üzembentartók mentesüljenek a felelősség alól.

I.

A IV. r. vádlott 2009. szeptember 1. napján 18,20 és 18,40 óra közötti időben **település2** környékén az **rendsám1** forgalmi rendszámú Lancia ... típusú személygépkocsival gyorsajtást követett el, melynek során úgy gondolta, hogy sebességmérő készülékkel bemérték a rendőrök. Még aznap 19,00 órakor telefonon megkereste az I. r. vádlottat, és – tudva azt, hogy az I. r. vádlott rendelkezik ilyen ismeretséggel – a segítségét kérte abban, hogy ne induljon ellene hatósági eljárás. Az I. r. vádlott ezt meg is ígérte neki, amiért cserébe a IV. r. vádlott négy új téli gumit ígért a gépkocsijához, amit az I. r. vádlott elfogadott.

A nyilvántartásban nincs nyoma a jelzett gyorsajtásnak.

II.

A II. r. vádlott 2009. szeptember 30. napján 12,18 órakor **település3** térségében a tulajdonában lévő **rendsám2** forgalmi rendszámú motorkerékpárral gyorsajtást követett el, a megengedett 50 km/h sebesség helyett 111 km/h sebességgel hajtott. A szabálysértés miatt a helyszínen megállították, és

közölték vele, hogy ellene feljelentést tesznek.

A II. r. vádlott ezután megkereste az I. r. vádlottat, és a segítségét kérte az ügy elintézésében. Az I. r. vádlott 2009. október 5-én 16,27 órakor telefonon felvette a kapcsolatot a VI. rendű vádlottal, és a segítségét kérte, aki ezt megígérte. Ezt követően az I. r. vádlott ezt visszajelezte a II. r. vádlottnak, és a 2009. október 19-én 12,05 órakor történt telefonbeszélgetésük során abban állapodtak meg, hogy a segítség fejében a II. r. vádlott a VI. r. vádlottnak valamilyen italt ad cserébe.

A II. r. vádlott ellen később a gyorsajtással összefüggésben mégis indult eljárás, melynek során vele szemben 130.000 forint pénzbírságot szabtak ki, amelyet be is fizetett.

III.

A III. r. vádlott 2009. október 5. napján 22,19 órakor a Budapest .. kerület ... körúton gyorsajtást követett el a **rendszám3** forgalmi rendszámú Peugeot ... típusú gépkocsival, melynek során azt észlelte, hogy sebességmérő készülékkel bemérték a rendőrök. Ezt követően 2009. október 6-án 08,44 órakor telefonon megkereste a VI. r. vádlottat, és a segítségét kérte ahhoz, hogy ne induljon ellene eljárás. Cserébe dedikált fotóit és edzési lehetőséget ajánlott fel, amelyet a VI. r. vádlott elfogadott.

A III. r. vádlott ellen 2009. október 22-én a gyorsajtással összefüggésben mégis indult közigazgatási eljárás, melynek során vele szemben 2009. november 18-án 30.000 forint pénzbírságot szabtak ki, amelyet be is fizetett.

IV.

A VII. r. vádlott 2009. október 7. napján 13,10 órakor Budapesten gyorsajtást követett el az **rendszám4** forgalmi rendszámú Suzuki ... típusú gépkocsival melynek során azt észlelte, hogy sebességmérő készülékkel bemérték a rendőrök. Megkérte ismerősét, **V.rendű vádlott neve** vádlottat, hogy rendőr ismerősén keresztül, anyagi ellenszolgáltatás fejében intézze el azt, hogy ne induljon ellene eljárás. Az V. r. vádlott ezt megígérte, majd 2009. október 7. napján 14,32 órakor telefonon felvette a kapcsolatot az I. r. vádlottal, és a segítségét kérte. Megállapodtak abban, hogy az I. r. vádlott az ügyintézésért cserében pénzt kér a VII. r. vádlottól, tekintettel arra is, hogy korábban már két hasonló esetben is segített neki egy-egy üveg italért cserében. Megállapodásuk szerint az V. r. vádlott az I. r. vádlott gépkocsiját ingyen megszerelte – ami egyébként 50.000 forintba került volna – és a szerelés ellenértékét a VII. r. vádlottól kérte el.

A VII. r. vádlott ellen 2009. október 22-én a gyorsajtással összefüggésben mégis indult közigazgatási eljárás, melynek során vele szemben 2009. november 18-án 45.000 forint pénzbírságot szabtak ki, amelyet be is fizetett.

A bíróság a fenti tényállást a vádlottak, a tanúk vallomásai, valamint az ismertetett okirati bizonyítékok, így különösen a titkos információgyűjtés eredménye alapján, mérlegelési jogkörében állapította meg.

* * *

A Budapesti Nyomozó Ügyészség a számú vádiratában a fenti tényállás alapján – azzal

kiegészítve, hogy a VI. r. vádlott a II. és a III. tényállási pont vonatkozásában a hivatali kötelességét is megszegte – az I. r. vádlottat vesztegetést állítva elkövetett hivatali befolyással üzérkedés büntetével (Btk. 256.§ (2) bekezdés a) pont, II. pont), valamint 2 rb. hivatali befolyással üzérkedés büntetével (Btk. 256.§ (1) bekezdés, I., IV. pont), a II. r. vádlottat kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntetével (Btk. 253.§ (2) bekezdés, II. pont), a III. r. vádlottat kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntetével (Btk. 253.§ (2) bekezdés, III. pont), a IV. r. vádlottat kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntetével (Btk. 253.§ (2) bekezdés, I. pont), az V. r. vádlottat kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntetével, valamint hivatali befolyással üzérkedés büntetével (Btk. 253.§ (2) bekezdés, Btk. 256. § (1) bekezdés, IV. pont), a VI. r. vádlottat 2 rb. hivatalos személy által kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés büntetével (Btk. 250.§ (1) és (3) bekezdés, II., III. pont), a VII. r. vádlottat kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntetével (Btk. 253.§ (2) bekezdés, IV. pont) vádolta. A tárgyaláson eljáró ügyész a vádirati tényállást és jogi minősítést változatlanul fenntartotta és a büntetékiszabási körülményekre figyelemmel indítványozta, hogy a bíróság az elkövetéskori Btk.-t alkalmazva valamennyi vádlottat ítélje szabadságvesztésre, melynek végrehajtását próbaidőre függessze fel, az I. r. vádlottat fokozza le, illetőleg a VI. r. vádlottat fokozza le, vagy tiltsa el a rendőrségen történő foglalkoztatástól.

* * *

A **vádlottak** az eljárás során bűnösségüket nem ismerték el, valamennyien határozottan és következetesen tagadták bűncselekmény elkövetését.

Az I. r. vádlott nyomozati vallomása szerint a VI. r. vádlottal baráti viszonyba került, rendszeresen tartottak laza kapcsolatot, tudta, hogy a közlekedésrendészetben dolgozik, azt viszont nem, hogy pontosan mivel foglalkozik. Előadta, hogy a IV. r., V., és II. r. vádlott a kollégái voltak, a VII. r. vádlottat nem ismeri. Tagadta, hogy gyorsajtás elintézésben működött volna közre. A tárgyaláson az ügy érdemében megtagadta a vallomástételt, ugyanakkor írásbeli vallomást csatolt az iratokhoz, melyben leírta, hogy szabálysértési ügyekben soha nem járt el hivatalosan, így kapcsolatokkal sem rendelkezhetett ezen a téren. Arról volt tudomása, hogy a gyorsajtásos ügyekben a számítógépes rendszer manipulálást már nem enged, ezért értelmezhetetlen, hogy befolyással bármit is eltussolhatott volna, beosztásából fakadóan sem lehetett ilyenre következtetni. Az előmenetele alapján sem volt szükséges az, hogy ilyen kisszerű anyagi ellenszolgáltatások fejében bűncselekményt kövessen el. Az I. vádpont kapcsán azzal védekezett, hogy a IV. r. vádlottal többször beszélt a Készenléti Rendőrség járműparkjának anyagigénylése kapcsán. A vádirat szerinti időpontban pedig nem is volt kihelyezve sebességmérés. Nem is tudott arról, hogy a IV. r. vádlott gyorsajtást követett volna el. A IV. r. vádlottól nem kért gumit és nem is kapott. A II. pont vonatkozásában előadta, hogy a II. r. vádlott csupán az objektív felelősség körében érdeklődött az új szabályokról, de ügyének eltussolása céljából nem kért direkt segítséget, a bírságot amúgy is kifizette. A IV. pont kapcsán rögzítette, hogy az V. r. vádlottal is folytatott beszélgetéseket a TESZ járműparkját, szereléseket érintően.

A II. r. vádlott nyomozati vallomásában nem tagadta, hogy elkövetett egy szabálysértést 2009 őszén a motorkerékpárjával, **település3** határában állították meg, ahol 50 km/h helyett 110 km/h-val ment. Később 130.000 Ft pénzbírsággal sújtották, és 6 hónapra bevonták a jogosítványát. Senkitől nem kért segítséget ezzel az ügyvel kapcsolatban. Az I. r. vádlottal egyébként baráti viszonyban volt. A tárgyaláson megtagadta a vallomástételt.

A III. r. vádlott a tárgyaláson tett vallomást, érdemi védekezése szerint egy másik szabálysértési

ügye, illetőleg munkakapcsolat miatt ismerte meg a VI. r. vádlottat. Azért ment be hozzá az irodába, mert észlelte, hogy lefotózták amikor **település**4ba ment edzőtáborba. Csak a felvételt akarta megnézni, ami meg is történt, a szabálysértést tudomásul vette, később be is fizette a bírságot. Volt arról szó köztük, hogy felkészíti a rendőr szakközépiskolába, de nem azért, hogy cserébe elintézzon neki valamit.

A IV. r. vádlott nyomozati vallomása szerint nem volt még soha gyorshajtása, nem tud arról, hogy ilyet követett volna el. A tárgyaláson először érdemben megtagadta a vallomástételt, majd később írásban rögzített vallomását felolvasta, kérdésekre azonban ekkor sem kívánt válaszolni. Előadta, hogy a titkos információgyűjtés nem volt teljes körű, nem kért segítséget az I. r. vádlottól, nem is tudott olyanról, hogy milyen kapcsolatai vannak. A téli gumik a munkaköri kötelezettségébe tartoztak, ezért beszéltek róla, nincs arra adat, hogy azokat magáncélra adta volna.

Az V. r. vádlott nyomozati vallomásában elmondta, hogy 2008-ban volt egy gyorshajtása, amiért 40.000 Ft bírságot fizetett. A tárgyaláson először érdemben megtagadta a vallomástételt, majd később írásban rögzített vallomását felolvasta, kérdésekre azonban ekkor sem kívánt válaszolni. Előadta, hogy nem kérte arra senki, hogy anyagi ellenszolgáltatás fejében intézze el, hogy ne induljon a VII. r. vádlott ellen szabálysértési eljárás.

A VI. r. vádlott a tárgyaláson felolvasta a vallomását, kérdésekre nem válaszolt. Vallomása szerint a vádbeli időszakban feladata volt a közigazgatási ügyekben az elsőfokú határozat meghozatala, az ügyfelek tájékoztatása is. A felvételeket a technikai csoporttól kapták meg a Robotzsarun keresztül. Ebbe az anyagba semmilyen módon nem lehetett belenyúlni, módosítani. Zárt rendszer volt, azt nem lehetett manipulálni. A II. r. vádlott által elkövetett szabálysértés nem is az ő illetékességi területükhöz tartozott. A III. r. vádlottnak volt náluk egy halasztási kérelme, illetve az ügyfélszolgáltatón is volt náluk. Tagadta, hogy bárkinek bármilyen előnyért cserébe bármit elintézt volna.

A VII. r. vádlott a tárgyaláson fenntartotta a nyomozati vallomásában foglaltakat. Vallomásának lényege szerint az V. r. vádlottat onnan ismerte, hogy az alkalmazottjának volt a férje. Senkit nem kért meg semmilyen ügyintézésre gyorshajtással kapcsolatban. 2009 őszén volt egy ilyen szabálysértése, amiért 45.000 Ft-os büntetést fizetett be. Mivel egyszer a rendőrségi eljárás miatt ingerültebb lett az irodában, lehetségesnek tartotta, hogy az éppen ott tartózkodó beosztottja az ő tudomása és jóváhagyása nélkül kezdte el intézni a gyorshajtásos ügyét.

Az I. r. vádlott védője az eljárás során végig – rendkívüli határozottsággal és következetességgel – vitatta a titkos információgyűjtés anyagának törvényes felhasználhatóságát. Perbeszédében előadta, hogy a titkos információgyűjtés anyagán kívül a nyomozó hatóság nem szerezte be a bizonyítékokat, pedig további nyomozati cselekményeknek lett volna helye, ráadásul a titkos információgyűjtést titkos adatszerzésként folytatták, az ahhoz tartozó jelentések, indítványok hiányában. Az ügyészség a vádiratban teóriákat állít, amelyeket bizonyítékok nem támasztanak alá. Az I. tényállási pontban olyan gyorshajtás szerepel, amit nem igazol vissza semmilyen bizonyíték. A II. pontban nem bizonyított az itál elfogadása. A III. és IV. vádpontban pedig mindenki kifizette a rá kiszabott bírságot. A VI. r. vádlott nem manipulálhatta a rendszert, mivel az zárt volt. Felmentésére tett indítványt. A II. r. vádlott védője perbeszédében csatlakozott az I. r. védője által elmondottakhoz. Védenca szabálysértést követett el a vádbeli időben, azonban a bírságot ezért megfizette. Nem kért senkitől segítséget, nem is kérhetett, hiszen tudott a rendszer zártságáról. A vádirat feltételezésekre bocsátkozik, amit nem erősítenek meg a hanganyagok sem. A halmazatra

pedig végképp nincs bizonyíték, hiszen csak arról van szó, hogy hárman dolgoztak egy irodában. Indítványában elsődlegesen védence bizonyítottság hiányában történő felmentését kérte, másodlagosan intézkedés, próbára bocsátás alkalmazását. A III. r. vádlott védője szintén védence felmentését kérte, bűncselekmény hiányában. Indítványozta, hogy az ítéleti tényállásból a bíróság mellőzze azt, hogy a III. r. vádlott segítséget kért ahhoz, hogy ne induljon ellene szabálysértési eljárás, valamint akkénti pontosítást kért, hogy a nyilvántartásban szerepelt a gyorsajtás. A szabálysértés tehát nem tűnt el. A lehallgatás anyaga nem használható fel, de az egyébként is jelentős eltéréseket tartalmaz a leírt jelentésekben foglaltakkal. A IV-V. r. vádlottak védője szintén védencei – elsősorban bűncselekmény, másodsorban bizonyítottság hiányában történő – felmentését kérte, megemlítve eljárásjogi és alapelvi garanciák sérelmét, melyek az eljárás során keletkeztek. A VI. r. védője szintén védence felmentését kérte figyelemmel arra, hogy bűncselekményt nem követett el, nem tudta manipulálni a rendszert, így kötelességszegés sem valósult meg. A VII. r. vádlott védője perbeszédében szintén a terhelti jogokat csorbító eljárásjogi hibáknak adott hangot, álláspontja szerint a vád nem törvényes, bűncselekmény hiányában történő felmentésre tett indítványt.

* * *

A bíróság a bizonyítékok értékelése körében a következőket állapította meg:

A vádlottak vallomásait már fentiek szerint rögzítette.

tanúr. alezredes tanú a tárgyaláson előadta, hogy a VI. r. vádlott a beosztottja volt a vádbeli időszakban a BRFK ... Főosztályán. A főosztály 2010 márciusáig látott el elsőfokú hatósági ügyeket, a felvételeket a technikai csoport kapta meg, különböző adathordozókon, pendrивon, memóriakártyán stb., azt berögzítették a rendszerbe, majd ők azok alapján hozták meg a határozatot. A felvételeket legfeljebb nagyíthatták. Megvizsgálták, hogy alkalmasak-e a bizonyításra, ellenkező esetben alkalmatlannak minősítették, de nem törölték őket. A vezető az alkalmatlannak minősített felvételeket szűrőpróbaszerűen ellenőrizte. A rendszer minden adatmódosítást naplózott. Volt lehetősége az ügyfeleknek személyesen megtekinteni a fényképfelvételeket, de kizárólag csak a határozat meghozatala után az ügyszámra hivatkozva. Ezt megelőzően arra törvényes lehetőség nem volt.

személy1 és személy2 Ilona tanúk – a VII. r. vádlott alkalmazottai – az ügy szempontjából nem tudtak releváns vallomást tenni.

A BRFK Rendészeti Szervek ... Főosztály tájékoztatása szerint a nyilvántartásban nincs nyoma annak, hogy az **rendsám1** frsz-ú gépjárművel 2009. évben gyorsajtást követtek el. Az **rendsám2** frsz-ú motorkerékpárral 2009. szeptember 30-án 12,18 órakor követtek el sebességtúllépést, az ügyben a ... Megyei Rendőr-főkapitányság járt el. A **rendsám3** frsz-ú személygépjárművel 2009. május 28-án 12,08 órakor, 2009. június 29-én 14,41 órakor és 2009. október 05-én 22,19 órakor, az **rendsám4** frsz-ú személygépjárművel 2009. október 07-én 13,10 órakor követtek el sebesség túllépést.

A .. Megyei Rendőr-főkapitányság Rendészeti Igazgatóság Közigazgatási Hatósági Szolgálat ... Közigazgatási Hatósági Alosztályának tájékoztatása szerint a ...ált. számon indult közigazgatási eljárást 2009. 10. 21-én indította meg a ... Megyei Rendőr-főkapitányság, amelyben az **rendsám2** frsz-ú motorkerékpár üzembentartójával – a II. r. vádlottal – szemben a megengedett legnagyobb sebességre vonatkozó szabályok megsértése miatt kiszabott 130.000 Ft pénzbírság 2010. 01. 12-én

befizetésre került.

A III. r. vádlott a tárgyaláson becsatolta a BRFK sz. alatt keletkezett iratokat, mely szerint a **rendsám3** frsz-ú személygépkocsival 2009. október 05. napján 22,19 órakor a Budapest .. kerület ... körúton szabálysértést követett el, mivel a megengedett legnagyobb 70km/órát meghaladó sebességgel, 94 km/órával közlekedett, ezért a hatóság 30.000 Ft közigazgatási bírsággal sújtotta. A bírság befizetésre 2010. január 22. napján történt meg.

A VII. r. vádlott a tárgyaláson becsatolta a BRFK sz. alatt keletkezett iratokat, mely szerint az **rendsám4** frsz-ú személygépkocsival 2009. október 07. napján 13,10 órakor a Budapest .. kerület ... úton szabálysértést követett el, mivel a megengedett legnagyobb 50km/órát meghaladó sebességgel, 87 km/órával közlekedett, ezért a hatóság 45.000 Ft közigazgatási bírsággal sújtotta. A bírság befizetésre 2010. január 07. napján történt meg.

A BRFK ... Főosztály tájékoztatása szerint a VI. r. vádlott több munkafolyamatot ellátó ügyviteli alkalmazottként látta el a feladatát, munkája során a RobotzsaruNeo zárt számítógépes rendszert használta, az 1988. évi I. törvény 21-21/B.§-ban foglalt rendelkezések megsértése esetén lefolytatott eljárás során. A vádlott beosztása, munkaköre alapján – figyelemmel tanúr. alezredes tanúvallomására is – hivatalos személynek minősül, hiszen hatósági eljárásban az ügyek érdemében döntött, azokat elbírálva.

Valamennyi védő vitatta a titkos információgyűjtés anyagának bizonyítékként történő felhasználhatóságát, ezért szükséges az a jogi okfejtés, amely a titkos információgyűjtés eredményének felhasználhatóságáról szól és amely megalapozza ezen anyagnak a teljes körű felhasználhatóságát.

Különösen az I. r. vádlott védője – akihez a védő-társai is csatlakoztak – a tárgyalási szakaszban végig újra és újra vitatta a titkos információgyűjtés anyagának felhasználhatóságát. Azzal érvelt, hogy hiányoznak a nyomozati anyagból olyan iratok, amelyek nélkül a titkos adatszerzés eredménye nem használható fel, hivatkozva a Be. 206.§-ban foglaltakra, valamint a „haladéktalanság” sem érhető tetten. Későbbi beadványában hivatkozott a Be. 200.§-ának megsértésére. A nyomozás 2009. december 08. napján történt elrendelését követően a Be. titkos adatszerzésre vonatkozó szabályait kellett volna a nyomozásban alkalmazni, melyre a rendelkezésre álló iratok szerint nem került sor. Sérelmezte, hogy a nyomozó hatóság a titkos információszerzést mint egyedüli bizonyítékot használta.

Az okirati bizonyítékok között rendelkezésre állt az IRM ... által 2009. december 03. napján kelt feljelentés, a 2009. december 08. napjára dátumozott feljegyzés a nyomozás elrendeléséről, a titkos információgyűjtés során keletkezett iratok, kiemelve a Fővárosi Bíróság Elnöke T.El.00100/2/2009. Tük. sz. igazolását.

A bíróság utal továbbá a Pesti Központi Kerületi Bíróság 9.TBN.0054/2/2010. sz. 2010. június 09. napján kelt végzésére, melyben a bíróság (nyomozási bíró) megállapította, hogy az ügyben engedélyezett titkos információgyűjtés eredménye a büntetőeljárásban bizonyítási eszközként felhasználható, így a lehallgatás anyagait a bíróság a bizonyítás anyagává tette, arról kivonat készült, illetőleg a hanganyagot is meghallgatta a tárgyaláson. A bíróság is maradéktalanul egyetért a nyomozási bíró engedélyező határozatával, ugyanis – a Be. 605.§ (2) bekezdésére is figyelemmel – a titkos információgyűjtés engedélyezése, feljelentés megtétele, illetve a nyomozási bíró végzése meghozatalakor hatályos büntetőeljárás szabályok szerint – figyelemmel az ... feljelentésére, a

Fővárosi Törvényszék elnökének igazolására – a titkos információgyűjtés (telefonbeszélgetések) anyaga a vádbeli időre vonatkozóan felhasználható.

A bíróság már a tárgyaláson a védői érvekre kifejtette – ezzel széleskörű tájékoztatást adva –, hogy a titkos adatszerzés és a titkos információgyűjtés két különálló jogintézmény, a felhasználhatóságuk tekintetében eltérő feltételekkel. Ezért a Be. 200.§ és 206.§-ra történő hivatkozás nem foghat helyt. A titkos információgyűjtés a nyomozást megelőzően – és nem a Be. szabályai szerint – történik, az nem a nyomozásnak a része. A nyomozás részévé úgy válik, hogy feljelentést tesz a nyomozó hatóság, és ezt követően – ügyészi indítvány alapján – a nyomozási bíró dönt, hogy felhasználható-e vagy sem a titkos információgyűjtés eredménye. Ezt megelőzően beszerzik az elnöki igazolást, amelyben rögzítésre kerülnek a titkos információgyűjtéssel kapcsolatos legfontosabb adatok. Ez nem jelenti azt, hogy beszerezhető lenne a titkos információgyűjtésre vonatkozó indítvány és a titkos információgyűjtést engedélyező határozat, mert az elnöki igazolás pótolja ezeket, és ez a Be.-nek megfelelő. Jelen ügyben beszerzésre került az elnöki igazolás, a nyomozási bíró határozata, rendelkezésre áll a feljelentés, pontosan és jól nyomon követhető a Be. szabályainak megtartása is.

A titkos információgyűjtést a jogszabályoknak megfelelően a PKKB engedélyezte, az engedélyezett időszak 2009. augusztus 27-től 2010. február 21-ig tartott, a feljelentés megtételére 2009. december 03. napján – tehát még az engedélyben szereplő határidő lejártá előtt – került sor. A vád tárgyává ezen időpontot megelőző hangfelvételek vannak téve, titkos adatszerzésről tehát nem lehet beszélni, mert ilyet nem rendeltek el, ezért az erre vonatkozó iratok nem is hiányozhatnak.

Tovább reflektálva a védői hivatkozásra, a haladéktalanság nem jelenthet konkrét időtartamhoz kötöttséget. A haladéktalanság fennállása az adott ügy kapcsán a rendelkezésre álló valamennyi adat pontos mérlegelése mellett dönthető el. Figyelemmel kell lenni arra, hogy van egy megrendelő szerv, amely a bírósági engedély alapján a végrehajtó szerv útján információt gyűjt. Ez utóbbi szerv az engedély keretei között részére befolyó információk között nem szelektálhat. A megrendelőnek saját kapacitása függvényében a hozzá beözönlő adatokat rendeznie és szelektálnia kell, majd elemeznie, értékelnie és összevetnie más rendelkezésre álló adatokkal. Mindez rendkívül munka- és időigényes. Felmerülhet az is, hogy a lehallgatást érintő bűncselekmény csak egy már elkövetett vagy elkövetni szándékolt bűncselekményhalmaz része. Előfordul, hogy a szolgáltató (Nemzetbiztonsági Szakszolgálat) nagyobb mennyiségű információ esetén az információszerzéstől számított akár 20-25. nap elteltével adja át az anyagot a megrendelő szervnek. Mindezek alapján több hetes munka eredménye lehet csak, hogy a megrendelő a szükséges szelektálást elvégezze és komoly mérlegelő tevékenység után eldöntse, hogy tesz-e feljelentést. Jelen bűnügyben fentiek alapján a bíróság álláspontja szerint a haladéktalanság követelménye nem sérült, különös figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság (Kúria) 74/2009. BK véleményére.

A bíróság végezetül utal arra, hogy a tárgyaláson eljáró ügyész – a védők indítványára – becsatolta a Budapesti Nyomozó Ügyészség TÜK.00209/2010. sz. átiratát és indítványát a titkos információgyűjtés eredményeképpen 2009. augusztus 27-től december 03-ig keletkezett hangfelvételek bizonyítási eszközként történő felhasználásának engedélyezésére. Csatolta továbbá a Nemzeti Védelmi Szolgálat sz. feljegyzését, mely szerint adminisztrációs hiba folytán az sz. jelentésben szereplő közlemény tévesen lett megküldve, azonban a legépelte közlemény helyesen az I. és a VI. r. vádlottak beszélgetését tartalmazza. A 2009. október 05. 16,27 órás telefonlehallgatásról szóló jelentés közokirat, a benne foglaltakat a bíróság elfogadta, azt is a bizonyítás anyagává tette, különös figyelemmel arra is, hogy – szemben a védelem álláspontjával – a jelentések többi – mind összefoglaló, mind szó szerinti – része is megegyezett a rendelkezésre álló hangfelvételeken elhangzottakkal.

Továbbá fontos kiemelni, hogy bár az engedélyezés valóban csak az I. és VI. r. vádlottra vonatkozott, de a feljelentés megtételekor, továbbá a nyomozási bíró döntésének meghozatalakor hatályos Be. rendelkezései szerint arra a bűncselekményre, amelyre vonatkozóan az engedélyt megadták, a titkos információgyűjtés eredménye valamennyi elkövetőre nézve felhasználható, így a II., III., IV., V. és VII. r. vádlottakra is.

A 2011. március 01-től hatályba lépő ún. alkalmasság-vizsgálat (a jelenleg hatályos Be. 206/A.§ (2) bekezdés a) pont) tehát fel sem merülhetett 2009 decemberében, mert fenti szabály nyilvánvalóan csak a 2011. március 01. napját követően indult nyomozásnál vagy feljelentés megtételénél vizsgálendő.

A bíróság a rendelkezésre álló, a titkos információszerzés eredményeként létrejött kivonatból az alábbi beszélgetéseket emeli ki:

I.

2009. 09. 01. 19,00 óra:

A IV. r. vádlott felhívja az I. r. vádlottat, kéri hogy intézkedjen, mert 18,20 és 18,40 óra között kipróbálta az **rendsám1** frsz-ú gépkocsit. Ígéri, hogy kapni fog tőle egy új téli gumit, mire az I. r. vádlott azt reagálja, hogy „Má' sokkal tartozol, ...”

II.

2009. 10. 05. 16,27 óra:

Az I. és a VI. r. vádlottak beszélgetnek, az I. r. vádlott megemlíti a II. r. vádlott nevét, aki „**település3**nél elvileg csinált egy százötvenest”, és kéri a VI. r. vádlott segítségét, hogy nézzen utána, benne van-e a rendszerben a kép. A beszélgetésben egyértelműen utalnak arra, hogy e-mailben kell kommunikálni, mert azt nem tudják lehallgatni, illetve e-mailben több gyorsrajtásra vonatkozó adatot is átküldött.

2009. 10. 06. 18,54 óra:

Az I. és a VI. r. vádlott beszélget, a VI. r. vádlott közli, hogy „mindegyik negatív”, egy kivételével. Az I. r. vádlottnak nem tudja beazonosítani, melyiket nem sikerült megoldania.

2009. 10. 06. 19,20 óra:

Az I. r. vádlott hívja a II. r.-t, akivel közli, hogy „van fény az alagút végén”, tíz perce hívta a kapcsolata, aki elmondta neki, hogy „nem fog szerepelni”. A kapcsolata ígérte, hogy jövő héten majd újra megnézi a dolgot, és ha addig valaki még beteszi a gépbe, akkor megint törlik a szóban forgó adatot. A II. r. kérdezi, hogy mivel tartozik, az I. r. csak azt reagálja, hogy „semmi komoly”. A II. r. hangsúlyozza, hogy még él, nem fogja elfelejteni, amit az I. r. tett érte. Az I. r. meséli, hogy azt kellene tenni hasonló helyzetben, hogy be kell fűjni a rendszám közepét lánc spray-vel, majd beporozni, hogy olyan hatást keltsen, mintha a kerék felvert volna valamit középre.

2009. 10. 19. 12,05 óra:

A II. r. hívja az I. r.-t, arról érdeklődik, hogy **VI.rendű vádlott neve** mit szeret, édesség vagy ital, és azt is szeretné tudni, hogy hány hölgy van. Az I. r. közli, hogy hárman vannak, és mindegy milyen lesz az ital.

2009. 10. 20. 16,51 óra:

Az I. r. hívja a VI. r.-t, akitől megkérdezi, hogy a II. r. hol tart, a VI. r. azt válaszolja, hogy amikor nézte még nem látott semmit.

2009. 11. 05. 13,34 óra:

A II. r. vádlott meséli az I. r.-nek, hogy **település5**ről írtak neki, hogy megindítják ellene az eljárást.

Az I. r. azt javasolja, hogy hivatkozzon rá és beszéljen **VI.rendű vádlottékkal**, megadja neki az elérhetőségét.

III.

2009. 10. 06. 08,44 óra:

A III. r. vádlott felhívja a VI. r.-t azzal, hogy majd bemegy hozzá, majd a következők hangzanak el: III. r. vádlott: „figyelj már **VI.rendű vádlott neve**, figyelj már, van egy kis gondom, tegnap jöttem a ...án és lefényképeztek!” VI. r. vádlott: „Hát te hülye vagy, nem mondd! Mit mondtam neked? (...) Lassan járd, tovább érsz. (...) Majd megnézem.” III. r. vádlott: „Ezek miért fényképeznek este fél 11-kor?” VI. r. vádlott: „Talán nincs mit csinálniuk talán azért, nem tudnak aludni.” VI. r. vádlott: „Láttuk lent a lépcsőnél a fotót. Nem akarsz adni nekünk?” III. r. vádlott: „Dehogynem, adok.” Majd tisztázzák, hogy 4 fotó kell. VI. r. vádlott: „Megnézem majd, ne izgulj.” III. r. vádlott: „Köszí szépen, hát persze, adok dedikált fotót annyit, amennyi kell.” A VI. r. vádlott azt is ígéri, hogy edzést fog tartani nekik, amennyit csak szeretnének.

IV.

2009. 10. 06. 18,58 óra:

Az I. r. közli az V. r.-vel, hogy úgy néz ki, hogy „menthető a beteg”, hozzáteszi, hogy „munkálkodnak rajta az elvtársak”, majd javasolja az V. r.-nek, hogy legközelebb helikopterrel közlekedjen. Elhangzik az V. r. vádlott részéről, hogy „mibe fog ez fájni?”, mire az I. r. vádlott azt válaszolja, hogy „Semmibe. Az I. r. vádlott mondja, hogy szólt neki a kapcsolata, hogy a másik embernek az egyikje az „nem nyert”, de a többi az „úsztatva”, de a jövő héten majd „visszaintervjújuk, akkor ül a rendszer”.

2009. 10. 07. 14,32 óra:

Az V. r. vádlott közli, hogy beszélt **keresztnevével** főnökével, a VII. r. vádlottal, aki azt mondta neki, hogy a ... úton „megfoglák”, nem írt alá semmit. Kérdezi az I. r. vádlottól, hogy lehet-e kezdeni valamit ezzel a dologgal, mire az I. r. vádlott igenlő választ ad. Megbeszélik, hogy az V. r. vádlott este megküldi e-mailben a pontos adatokat. Az V. r. szerint az I. r.-nek konkrétan meg kell neveznie az elintézt dolgok árát, mert azt kevésnek találja, hogy mindig egy-egy Jagerért intézi el az ügyet az I. r. Az I. r. hangsúlyozza, hogy meg kellene csinálnia az autóját, mire az V. r. azt feleli, hogy megcsinálja. Abban egyeznek meg, hogy a VII. r.-nek az I. r. segítségével „kettő el van tolva”, ezért az V. r. megcsinálja az I. r. autóját. Az I. r. mondja, hogy a VII. r. előző kettő ügye már „zéró”, a mostanival pedig még „küzdönek”. Az V. r. kijelenti, hogy az autójavításra „egy ötvenest” számolt, ennyi pénzt fog elkérni a VII. r.-től. Az I. r. mondja, hogy ha ettől az összegtől többet ad a VII. r., az maradjon nála. Az V. r. rákérdez, hogy a trafít sikerült-e kivenni. Az I. r. részletezi, hogy a „műtét sikerült”, „biztos, hogy menni fog”, mert a „csaj azt mondta, hogy 99%”, ezért nyugodtan elkérheti a VII. r.-től az összeget.

2009. 10. 09. 10,36 óra:

Az I. és a VI. r. vádlottak beszélgetnek, a VI. r. közli, hogy a VII. r.-nek üzeni, hogy „bekaphatja”, mert az így nincs rendben, hogy „ennyiszor” történt vele a dolog, jó lenne, ha odafigyelne.

A bíróság a fenti bizonyítékokat egyenként és összességében értékelte, és az így kialakított meggyőződése szerint – mérlegelési jogkörében eljárva – állapította meg az ítéleti tényállást. A bíróság e szerint nem fogadta el a vádlottak védekezését.

Ami az I. r. vádlott védekezését illeti, pont a VI. r. vádlottal nem vitatott baráti kapcsolata lehetett az alapja annak a bizalmi viszonynak, ami kettejük között fennállt, amelynek alapján bíztak egymásban atekintetben, hogy az általuk elkövetett hivatali visszaélések nem fognak a hatóság tudomására

jutni. Az I. r. vádlott védője is elmondta perbeszédében, hogy az I. r. vádlott abszolút barátkozó természetű. Ez a fajta jellemvonás a telefonlehallgatási anyag könnyed hanglejtéséből is tetten érhető, abból a laza stílusból, amit az I. r. vádlott közvetített a vádlott-társai irányába. Ezek a bizalmi kapcsolatok tudták a bűncselekmények táptalaját képezni, ezért is elfogadható, hogy az I. r. vádlott olykor kisebb előnyökért ajánlotta fel segítségét a jó ismerőseinek, akik láthatóan ki is használták ezt és a vádban foglalt eseteken túlmenően további gyorshajtásos ügyben jártak el jogellenes módon.

Az I. tényállási pont vonatkozásában egyértelmű és nyilvánvaló a telefonon beszélő I. r. és IV. r. vádlottak közötti beszélgetés lényege, egyáltalán nincs szó arról, hogy a vádlottak egymással munkakapcsolat miatt beszélnének a rendőrség járműparkját érintően, így a bíróság elvetette a vádlottak ez irányú védekezését. A nyilvántartásban nem volt adat a gyorshajtásra, azonban a telefonbeszélgetésből következtethető, hogy a közlekedési szabálysértés megtörtént. Az elhangzottak alapján más konklúzióra jutni nem lehet.

A II. tényállási pont vonatkozásában is egyértelmű az I., II. és a VI. r. vádlottak ténykedése, az, hogy az I. r. vádlott a II. r. vádlott kérésére megkeresi a VI. r. vádlottat, aki utána néz a gyorshajtásnak. A II. r. vádlott csokoládét vagy italt vinne a VI.-nek, azonban végül mégis megindul ellene az eljárás, ami már a nyilvántartásban is szerepel, az ügy eltussolása tehát eredménytelenül zárult, ezért azt nem lehetett kétséget kizáró módon megállapítani, hogy a VI. r. vádlott valamely kötelességét ténylegesen megszegte-e. A beszélgetések alapján azonban egyértelmű, hogy az I. és VI. r. vádlottaknak komolyan szándékában állt a II. r. vádlott segítése. Abból, hogy az I. r. vádlott azon viccelődik, hogy a rendszámtáblát be kéne fűjni és beporozni, hogy a felelősség alól ki lehessen bújni, kétséget nem hagy afelől, hogy milyen célzattal beszélgetnek egymással, nem beszélve arról a szintén egyértelmű kijelentésről, hogy a rendszerből, gépből törlik az adatokat, így tehát hiányozni fog az eljárás alapját képező fényképfelvétel.

A III. tényállási pont a III. és VI. r. vádlottakat érinti. A bíróság nem fogadta el a vádlottak – különösen a III. r. vádlott részletes – védekezését, melyet a tárgyaláson előadtak. Nem fogadta el, hogy a telefonbeszélgetés során két különálló ügyről esett volna szó a két vádlott között, hiszen elhangzik, hogy a VI. r. vádlott a III. r. kérésére utána néz az ügynek, majd szóba kerül a dedikált fotó ígérete, az edzés, miközben még visszatérnek az eredeti témára, hogy a VI. r. vádlott megnézi, és ne izguljon a III. r. vádlott.

A bíróság itt tartja fontosnak megjegyezni, hogy az a körülmény, hogy a rendszer – a védői érvelés szerint – zárt volt, ami nem tette lehetővé a felvételek manipulálhatóságát, nem zárja ki az azt használó VI. r. vádlott büntetőjogi felelősségét, mivel a vádban szereplő tényállások nem eredmény-bűncselekmények, nem szükséges tehát a befejezettséghez az, hogy a manipulálás meg is történjen. A további jogi minősítésre vonatkozó okfejtést az ítélet további indokolási részében rögzítette a bíróság. Ezen tényállási pontnál ugyanakkor szintén rendkívüli fontossággal bír a III. r. vádlott azon érdemi védekezése, hogy ő csak kíváncsi volt, hogy rögzítették-e a gyorshajtását, majd miután azt a számítógépen megtekintette, megnyugodott, és tudta, hogy akkor nincs mit tenni, be kell fizetni a bírságot. A vádlott érdemi védekezését nem csak a telefonbeszélgetés cáfolja alapjaiban, hanem az objektív időpontok is. E szerint 2009. október 06-án beszélnek telefonon, ez keddi nap volt, ezután 07-08. szerda-csütörtök, a következő hét szerda – megbeszélte találkozásuk napja – pedig 14-e. A halasztási ügye ekkor még valóban folyamatban volt, mert a III. r. vádlott október 07-én kapta meg a halasztást egy korábbi gyorshajtása miatt. Ugyanakkor a vád tárgyát képező gyorshajtásról, ekként a közigazgatási eljárás megindításáról szóló értesítés csak ezután, október 22-én kelt – és azt még nyilvánvalóan kézbesíteni is kellett a III. r. vádlottnak – vagyis 22-e előtt még – figyelemmel

tanútanúvallomására is – nem nézhetette vagy nem nézhetette volna meg a rendszerben lévő adatokat, csak – összevetve a többi telefonbeszélgetéssel – a rendszer esetleges manipulálása végett, hiszen ha már 22-én rögzítik és az értesítés kimegy, nyilvánvalóan nem lehet semmit manipulálnia a számítógépes rendszerben.

Ami tehát bizonyos és kétséget kizáró módon megállapítható, hogy a III. r. vádlottnak a VI. r. vádlott működése során megígérte, hogy a felajánlott ajándékért cserében megpróbálja manipulálni a közigazgatási eljárást, mivel azonban a bírság végül itt is kiszabásra került, a II. tényállási ponthoz hasonlóan itt sem lehetett kétséget kizáró módon következtetni arra, hogy végül a III. r. vádlott valamely kötelességét megszegte-e.

Az utolsó, IV. pontban megállapított tényállás alapját képező, az I. és V. r. vádlottak között 2009. október 07. 14,32 órakor folytatott beszélgetésből pedig szintén egyértelműen kitűnik a bűncselekmények elkövetése, azt máshogy értelmezni nem lehet. A bíróság a vádlottak védekezését mindenféle komolyabb mérlegelési tevékenység nélkül elvetette, hiszen azt minden tekintetben cáfolja a vádlottak közötti hanganyag, a megállapodás, az intézkedés ellenértéke, az I. r. vádlott gálánsan még azt is megjegyzi, hogy ha a VII. r. vádlott a tevékenységéért többet fizetne, mint amennyiben megállapodtak, tartsa meg az V. r. vádlott. Az is kitűnik a felvételből, hogy ez már nem az első alkalommal történik. A VII. r. védője által felvetett teória, hogy védence alkalmazottja, az V. r. vádlott felesége esetleg magától akart volna segíteni a főnökén, és kérhette meg a férjét, hogy intézkedjen az ügyben, ilyenre egyáltalán nem került fel adat az eljárás során. A VI. r. vádlottat ugyan a vádirat ebben az ügyben nem érinti, azonban a rendelkezésre álló hanganyag szerint ő is megbotráncozik azon, hogy mennyiszer történik már vele ilyen szabálysértés, ez így nincs rendben, és „bekaphatja”.

A titkos információgyűjtés során beszerzett hanganyagokat nem lehet egymástól függetlenül értelmezni, mivel egy összefüggő cselekménysorozatról van szó, azokat csak egységesen lehet és kell figyelembe venni, és megállapítható, hogy azok egy kívülálló, objektív hallgató számára korrupciós bűncselekményre utalnak. Az idézett beszélgetések egyértelműen utalnak a vádlottak között fennálló bűnös kapcsolatra, a vádlottak egymással folyamatosan kapcsolatot tartottak, és nem csak telefonon, hanem az utalások szerint elektronikus levelekben is. Már egyszerű megjegyzésekből is jól értették egymást, a vádbeli eseményeknek tehát voltak már előzményeik is.

A bíróság nem osztotta a védők álláspontját abban sem, hogy a titkos információgyűjtés során beszerzett adatok alapján további nyomozati cselekményeknek lett volna helye, hiszen éppen a korrupciós jellegű bűncselekmények azok, melyeknél – az aktív és a passzív vesztegetők érdekazonossága miatt is – rendkívül nehéz a bizonyítás, nem véletlen, hogy a titkos információgyűjtés sok esetben éppen a korrupciós jellegű bűncselekmények felderítésére szolgál. Az ügyészség minden további még rendelkezésre álló bizonyítékot beszerzett, melyet a bíróság a tárgyalás anyagává tett.

A bíróság az első tárgyaláson elutasította a védelem bizonyítási indítványát, vagyis a titkos információgyűjtésre vonatkozó ...-es előterjesztés és a PKKB TŰK-ös engedélyezésre vonatkozó végzés beszerzését, mivel ezek a titkos információgyűjtés felhasználhatóságát nem érintik, azokat az ún. elnöki igazolás pótolja, ez pedig a Be. szabályainak megfelelően beszerzésre került.

Végezetül azon védői felvetésre, hogy a közigazgatási eljárás kapcsán készült fotók zárt rendszerbe kerültek, és azok nem manipulálhatók, megjegyzendő, hogy a bíróságnak már más ügyek kapcsán is (41(I.)B.1665/2012/12. és 6.Bf.185/2013/12.) tudomása van arról, hogy a rendszer sajnálatos módon

a vádbeli időben manipulálható volt, éppen úgy, ahogy a telefonbeszélgetésekben elhangzik „műtéttel”, vágással, a rendszerből való törléssel.

Fentiek szerint a bíróság kétséget kizáró módon állapította meg a terhelő ítéleti tényállást (a B./részben megállapítottak kivételével) valamennyi vádlott vonatkozásában.

* * *

A bíróság elsődlegesen azt vizsgálta, hogy az elkövetéskor, vagy az elbíráláskori Btk. irányadó-e a bűncselekmények megítélésénél. Megállapította, hogy a 2012. évi C. törvény kedvezőbb elbírálású a vádlottakra nézve tekintettel arra, hogy a szabadságvesztés végrehajtása esetén a feltételes szabadságra bocsátásnak korábban állapítja meg az időpontját (4/2013. BK vélemény).

A bíróság a jogi minősítés körében a következőket állapította meg.

Az I. r. vádlott azon magatartásával, hogy azt a látszatot keltette, hogy hivatalos személyt megveszteget a II. r. vádlott hatósági ügyében (II. tényállás), megvalósította a vesztegetést állítva elkövetett hivatali befolyással üzérkedés büntettét (Btk. 299. § (2) bekezdés a) pont), valamint azzal, hogy a IV. r. vádlottnak megígérte, hogy hivatalos személyt befolyásol a közlekedési ügyében, és ezért 4 új téli gumit fogadott el (I. tényállás) illetőleg azzal, hogy az V. r. vádlottnak megígérte, hogy a VII. r. vádlott ügyében hivatalos személyt befolyásol a közlekedési ügyében, és ezért elfogadta, hogy az V. r. vádlott megjavítja a személygépkocsiját (IV. tényállás), elkövette a 2 rb. hivatali befolyással üzérkedés büntettét (Btk. 299.§ (1) bekezdés). A rendbeliség az ügyek számához igazodik.

A II., III., IV. r. vádlott azzal, hogy hivatalos személyt működésével kapcsolatban neki vagy rá tekintettel másnak adott vagy ígért előnnyel befolyásolni törekedett azért, hogy a hivatalos személy a hivatali kötelességét megszegje, a hatósági ügyeket manipulálja (II., III., I. tényállás), elköveték a kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntettét (Btk. 293. § (2) bekezdés). A vádlottak pontosan tudták, az, hogy a gyorsajtásuk „törlődjön” a rendszerből, csak hivatalos személy megvesztegetése, illetve kötelességszegése révén oldható meg. Nem szükséges, hogy a megvesztegetett (passzív) személy a hivatali kötelességét ténylegesen megszegje, elég, ha az aktív vesztegető szándéka erre irányul.

Az V. r. vádlott azzal, hogy megkérte az I. r. vádlottat, hogy segítsen a VII. r. vádlott közlekedési ügyében, és ezért 50.000 Ft-ot fog kérni a VII. r. vádlottól, illetőleg azzal, hogy a VII. r. vádlottól azért, hogy a hivatalos személy kapcsolata intézkedjen az ügyében, tőle 50.000 Ft-ot kér (IV. tényállás), elkövette a kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntettét (Btk. 293. § (2) bekezdés), valamint a hivatali befolyással üzérkedés büntettét (Btk. 299.§ (1) bekezdés). A két bűncselekményt halmazatban kell megállapítani.

A VI. r. vádlott azzal, hogy működésével kapcsolatban két esetben mint hivatalos személy, a működésével kapcsolatban előnyt kért, az előnyt vagy ennek ígérését elfogadta, illetve a rá tekintettel harmadik személyek adott vagy ígért előny kérőjével vagy elfogadójával egyetértett (II., III. tényállás), elkövette a 2 rb. hivatali vesztegetés elfogadásának büntettét (Btk. 294.§ (1) bekezdés). A rendbeliség az ügyek számához igazodik. A bíróság azért változtatta meg az ügyészi vádban foglalt jogi minősítést, mert nem nyert egyértelmű bizonyítást az eljárás során, hogy a VI. r. vádlott a kötelességét megszegte volna, mivel a bíróság megállapításra és kifizetésre is került.

A VII. r. vádlott azzal, hogy megkérte az V. r. vádlottat, hogy hivatalos személyt vesztegessen meg előnyért cserébe, hogy a szabálysértési eljárás vele szemben ne induljon el (IV. tényállás), elkövette a kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntettét (Btk. 293. § (2) bekezdés).

A VI. r. vádlott hivatalos személynek minősül (459.§ (1) bekezdés 11/k. pont), ahogy ezt a bíróság a bizonyítékok értékelése körében már kifejtette.

Jogtalan előny mindaz, ami valamely szükséglet kielégítésére, vagy egyéni érdek előmozdítására alkalmas azáltal, hogy valaki az addiginál közvetlenül, vagy közvetve kedvezőbb állapotba kerül. Ez az előny lehet vagyoni, személyes és erkölcsi jellegű is. A bíróság itt is kiemeli, hogy a vesztegetésnél az elkövetési magatartás tanúsításával – a jogtalan előny kérésével, elfogadásával, ígéretével – a bűncselekmény befejezett, nem feltétel, hogy a hivatalos személy eljárása ténylegesen megtörténjen és az sem, hogy a hivatalos személy az ügyben tegyen valamit. Ez irányadó a befolyással üzérkedés tényállására is. Annak sincs jelentősége, hogy az adott sebességtűllépés kapcsán a budapesti hatóságnak nincs illetékessége, mert az aktív és passzív vesztegetők tudattartalma, a megállapodásuk lényege és célja az irányadó, és ez igaz akkor is, ha a gyorsajtó tévesen feltételezi, hogy „lefotózták”, és ezért kíván hivatalos személyt megvesztegetni.

* * *

A bíróság a büntetés kiszabása körében a vádlottak javára enyhítő körülményként értékelte az időmúlást, az I., IV., V., VI. és VII. r. vádlott vonatkozásában, hogy kiskorú gyermekről gondoskodnak, a IV., V. és VII. r. vádlottak javára büntetlen előéletüket. Súlyosító körülményként kellett értékelni a vádlottak terhére a korrupciós jellegű bűncselekmények rendkívül elszaporodott voltát, az I. r. vádlott terhére a többszörös halmazatot, a bűncselekmény elkövetése során tanúsított vezető-szervező szerepét. A korrupciós jellegű bűncselekmények rendkívüli elszaporodottsága azok fokozódó társadalomra veszélyességére utalnak.

Mindezen alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket egyenként és összességében értékelve, mivel a bíróság a vádlottakkal szemben büntethetőséget kizáró okot, körülményt nem észlelt, büntetőjogi felelősségüket az ügyészi váddal egyezően megállapítva, - az I., V. és VI. r. vádlott vonatkozásában a Btk. 6.§ (1) bekezdése alapján, a Btk. 81.§ (1) bekezdésére figyelemmel halmazati - büntetést szabott ki.

A bíróság a vádlottakat a Btk. 36.§ alapján szabadságvesztésre ítélte, a végrehajtás fokozatát a Btk. 37.§ (2) bekezdés *a)* pontja alapján börtön fokozatban állapította meg. A bíróság differenciáltan állapította meg vádlottanként a szabadságvesztés mértékét figyelemmel a halmazati büntetésre, az egyes elkövetőknek az elkövetésben való szerepükre. Figyelemmel volt a Btk. 80.§ (2) bekezdésére, ahhoz képest enyhe büntetéseket megállapítva. A középmértéktől való jelentős eltérést az indokolatlan és a vádlottaknak fel nem róható objektív enyhítő körülmény, az időmúlás alapozta meg. Minderre tekintettel az I. r. vádlottat 2 évi, a II., III., IV. és VII. r. vádlottakat 1 évi, az V. r. vádlottat 1 évi és 4 hónapi, a VI. r. vádlottat 1 évi és 6 hónapi börtönbüntetésre ítélte.

A bíróság megítélése szerint mind a szabadságvesztés mértéke, mind a végrehajtás fokozata megfelelő és elégséges a büntetési célok eléréséhez, amely igazodik a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövetők társadalomra veszélyességéhez, az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekhez.

A Btk. 85.§ (1) és (2) bekezdése alapján a szabadságvesztés végrehajtását valamennyi vádlott

vonatkozásában – mivel alaposan feltehető, hogy a büntetés célja annak végrehajtása nélkül is elérhető – felfüggesztette, a felfüggesztés próbaidejét az I. és VI. r. vádlottak esetében 3 évben, míg a többi vádlott esetében 2 évben megállapítva, ezzel is kifejezve a bűncselekmény elkövetésében betöltött szerepük mértékét.

A Btk. 38.§ (1) és (2) bekezdés *a)* pontja alapján a bíróság ítéletében megállapította a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját, amely a büntetés kétharmad részének, de legkevesebb három hónapnak a kitöltését követő nap.

Az I. r. vádlottat katonai büntetésül lefokozásra is ítélte a Btk. 137.§ alapján, mivel az általa elkövetett bűncselekmények jellege miatt a rendfokozatára méltatlanná vált.

A bíróság álláspontja szerint az így kiszabott büntetések szükségesek és arányosak, azok alkalmasak a Btk. 79.§-ában írt büntetési célok eléréséhez.

* * *

B./

Az ügyészség a fent hivatkozott számú vádiratában a II. r. vádlottat további 2 rb. kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntetével (Btk. 253.§ (2) bekezdés, II. vp.) vádolta a II. pontba rögzített tényállás alapján, azzal a különbséggel, hogy az I. és II. r. vádlottak „a 2009. október 19-én 12.05 órakor történt telefonbeszélgetésük során abban állapodtak meg, hogy a segítség fejében a II. rendű vádlott a VI. rendű vádlottnak és két kollégájának egy-egy üveg italt ad cserébe.”

A tárgyaláson eljáró ügyész a vádirati tényállást és a jogi minősítést változatlanul fenntartotta és a büntetés kiszabási körülményekre figyelemmel – az ítélet A./ részében rögzítettek szerint – felfüggesztett szabadságvesztés kiszabására tett indítványt.

* * *

A bíróság a tárgyaláson lefolytatott bizonyítási eljárás adatai alapján a tényállást már rögzítette ítélete A./ részében.

A bíróság az ítélet A./ részében már felsorolta és rögzítette a bizonyítékokat is, ezért azokra visszautal, és ezen pontban már csak azok felmentő ítéleti rendelkezését érintő részével foglalkozik.

A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján annyi állapítható meg, hogy a II. r. vádlott az **rendsám2** frsz-ú motorkerékpárral gyorshajtást követett el, amelyet tudomására hozott az I. r. vádlottnak. Az I. r. vádlott ez ügyben a VI. r. vádlott segítségét kérte. A 2009. október 19-én 12,05 órakor lezajlott telefonbeszélgetésben csak annyi hangzik el, hogy a II. r. vádlott aziránt érdeklődik, hogy hány hölgy van. A vesztegetésre azonban már ezen beszélgetés előtt több nappal került sor, és a 2009. október 06. 19,20 órai beszélgetésükben az hangzott el, hogy az I. r. vádlott beszélt a kapcsolatával

az ügyben, tehát egyes számban hivatkozik azon személyre, akit befolyásolni törekszik az ügyében. A II. r. vádlott tudata azt foghatta át kétséget kizáró módon, hogy az I. r. vádlott egy személyt befolyásol az ügyében. Az, hogy rákérdezett, hogy hányan vannak (tehát pl. hányan dolgoznak egy irodában), nem kellő alap a halmazat megállapítására, abból nem következethető az, hogy a II. r. vádlott ügyében az ő tudtával három személy is eljárna az előny ígérete mellett, ezt erősíti meg azon telefonbeszélgetés is, melynek során azt kérdezi a II. r. vádlott, hogy „**VI.rendű vádlott neve** mit szeret?”.

* * *

Fentiek alapján a bíróság mérlegelési jogkörében döntött a II. r. vádlott nevezett bűncselekmények elkövetése vonatkozásában a felmentés mellett.

A bíróság a felmentő döntését bizonyítottság hiányában hozta meg tekintettel arra, hogy a vádhatóság nem tudta bizonyítani azt az általa beszerzett bizonyítékok alapján, hogy a II. r. vádlott tudatában lett volna annak, hogy egyszerre három személyt veszteget meg.

Fentiekre figyelemmel a II. r. vádlottat az ellene 2 rb. köteletség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntette miatt emelt vád alól - a Be. 6.§ (3) bekezdés *b*) pontja alapján, a Be. 331.§ (1) bekezdése szerint - felmentette.

Budapest, 2013. november 19.

dr. Tóth Szabolcs s. k.
a tanács elnöke

Az aláírásban akadályozott Schwarcz Istvánné és Haide István ülnökök helyett is.

dr. Tóth Szabolcs s. k.
a tanács elnöke

Az ítélet B./ része 2013. november 19. napján jogerős.

Budapest, 2013. november 19.

dr. Tóth Szabolcs s. k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

